GAZETA LWOWSKA.

We Srodę **Nro. 77.** 14. Maia 1817.

Wiadomości kraiowe.

Ze Lwowa. — N. Pan raczył przez Reskrypta własną ręką podpisane, mianować nayłaskawiey Kommissarzami swoimi na nastąpić maiącym Seymie, a to: pierwszym, JW. Hrabiego Kazimierza Rzewuskiego, a drugim, JW. Hrabiego Stanisława Mniszka.

Ogłoszono drukiem następuiące uwiadomienie:

Z rozkazu Jego Excellencyi, JW. Prezesa Rządu kraiowego i Stanów, obwieszcza się:

Na zbliżaiącym się Seymie, będą zgromadzone Stany, Deputowanych Wydziału kraiowego wybierać, i rozdadzą także urzędy Sekretarza i Archiwisty przy pomienionym Wydziale.

Z każdego z trzech pierwszych Stanów, to iest ze Stanu Duchownego, ze Stanu Magnatów, i ze Stanu Rycerskiego wybierze się po dwóch, a ze Stanu Mieyskiego ieden Deputowany.

Z każdych dwóch Deputowanych trzech pierwszych Stanów, wybranym będzie ieden na sześć, a drugi na trzy lata, Deputowany zaś Mieyski na sześć lat.

Ci Deputowani pobierać będą pensye następuiące:

Każdy z Deputowanych Duchownych rocznie po 1000 ZR.

Każdy z Deputowanych ze Stanu Magnatów i ze Stanu Rycerskiego rocznie po 2000 ZR.

Deputowany Mieyski rocznie po 900 ZR.

Na Deputowanych trzech pierwszych Stanów mogą tylko tacy bydź wybieranymi, którzy do iednego z tychże trzech Stanów należą.

Kandydaci o te zaszczytne urzędy maią prośby swoie w tey mierze do dnia 10go Czerwca r. b. do Jego Excellencyi, Prezesa Rządu kraiowego i Stanów, podawać.

Względem konkursu na urząd Deputowanego Mieyskiego, nastąpi osobne rozporządzenie.

Urzędy Sekretarza i Archiwisty będą nie na wyznaczoną liczbę lat, lecz na zawsze rozdanemi.

Sekretarz będzie roczney pensyi po 1200 ZR., a Archiwista po 1000 ZR. pobierać.

Kompetenci o ieden z tych urzędów, powinni złożyć zaświadczenia o moralności i wiadomościach swoich, a nadewszystko o swoiey biegłości w ięzykach Niemieckim, Polskim i Łacińskim.

Prośby swoie maią podobnież do dnia 10go Czerwca r. b. do Jego Excellencyi, Prezesa Rządu kraiowego i Stanów, podawać.

We Lwowie dnia 5go Maia 1817.

Opisanie munduru polowego Stanow Galicyyskich.

Frak granatowy z szkarłatnym kołnierzem i wyłogami; kròy nakształt mundurów officerskich, to iest, z iednym rzędem guzików; spodem koło kieszeń wywinięto, to zaś wywinięcie z tegoż samego sukna, i tylko z wypustką czerwoną.

Kamizelka biała.

Spodnie białe, lub granatowe do bótów.

Epolety (naramienniki) według upodobania, złote, a na nich herb Galicyyski wypukło haftowany. Mundur polowy można też i bez tych epoletów nosić.

Guziki żołte z herbem Galicyyskim. Dopóki takich guzików nie będzie można dostać, wolno także i gładkich guzików używać.

Kapelusz trzygraniasty ze złotą szlifą i żółtym guzikiem.

Szpada z rękoieścią srebrną lub srebrnoblatowaną.

Pendent, według upodobania, ze skóry czarney, lub srebrno haftowaney.

Port d'Epee, srebrne.

Do tego munduru można także i stroiu narodowego używać.

W takowym przypadku iest Kontusz granatowy z kołnierzem i wyłogami szkarłatnemi; żupan biały, czapka czerwona z opuszką białą; szabla z rękoieścią srebrną lub srebrno-blatowaną, rapcie muszą bydź srebrne, a pas srebrno-lity.

Względem galowego munduru Stanów, nastąpi dalsze rozstrzygnienie na Seymie.

We Lwowie dnia 7go Maia 1817.

Wiadomości zagraniczne.

Kraie Barbaryyskie.

Gazeta Korrespondenta Hamburskiego umieściła poniższy list z Algieru pod dniem 19stym Lutego pisany: „Czynność Deja zagładziła iuż teraz zupełnie w przeciągu pół roku skutki i ślady iedney z naykrwawszych bitew, iakich nadbrzeża Afrykańskie od kilku wieków świadkami były. Myślano, że był zamiar zburzenia Algieru; lecz to nie nastąpiło. Właściwa strata spotkała naywiększą część floty korsarskiey, ale zbroiownie i arsenały, magazyny, warsztaty, zapasy artyleryi i ammunicyi, słowem, wszystkie żywioły bytu politycznego uratowane zostały. Uszkodzone warownie są teraz mocnieyszemi, aniżeli przedtem były, a marynarka wzrasta codziennie przez zakupywanie okrętow i nowe budowy. Zdaie się, że głównym celem wyprawy Angielskiey było zniesienie niewoli Chrześciian. Jako niewolnik, lub iako ieniec woienny, dozna iednakowoż Chrześciianin, który się nieszczęściem w ręce tych barbarzyńców dostanie, iednakowego obeyścia się; Algierczykowie mało zważaią na tę różnicę, byle tylko według upodobania Narodom Europeyskim woynę wydawać, a Państwa swoie summami z onychże wyciśnionemi, albo też wartością okrętów onymże zabieranych, zbogacać mogli. Cała marynarka tuteysza iest teraz nieczynną, wyiąwszy ieden okręt, wnet po bombardowaniu z Posłem do Konstantynopola wysłany i bogatemi podarunkami naładowany, który się ieszcze nie powrócił; iest wszelkie podobieństwo, że przed nadeyściem odpowiedzi z Konstantynopola, żadnych nowych wypraw korsarskich nie przedsięwezmą. Ponieważ monopolium handlu i łowienia korali w Bonie, które Anglicy od roku 1806, za 50,000 Pesos-duros w dzierżawie mieli, ustało, przeto ofiarowano ie Francyi i Neapolowi. Francya, która się od początku 17go wieku w posiadaniu tych przywileiów znaydowała, ma skłaniać się do tego, aby ie za dawną kwotę dzierżawną, około 18,000 Pesos-duros wynoszącą, znowu nabyła; ale Dey żąda tyle, ile mu Anglicy płacili, a tak rzecz dotychczas ieszcze nie iest rozstrzygniętą. Tymczasem, luboć ostatnie zniwa wyśmienitemi były, i zboża w Kraiu iest podostatkiem, nie chciał Dey wywozu onegoż do Europy dozwolić, chociaż mu, osobliwie z Francyi, dosyć wysoką zapłatę ofiarowano. Chce on zapewne, aby interes Bonański pierwey ukończono, aniżeli zakupywania zboża w Kraiu swoim dozwoli.“

Ameryka Hiszpańska.

Gazeta Kadyxka umieściła urzędowe doniesienie o 43ch celnieyszych powstańcach, których powieszono lub z tyłu pozastrzelano. Między nimi iest Kapitan morski Villavivancio, który był wysłanym iako Pełnomocnik dla uspokoienia Kraiu, lecz na stronę powstańców przeszedł. Gazeta Londyńska Morning-Chronicle zapewnia, iż ieszcze ma listę 172ch osob, które podobnegoż losu doznały, nie rachuiąc owych 600, których Jenerał Morillo w Nowey Grenadzie stracić rozkazał. Tymczasem zdaie się Rząd Hiszpański do łagodnieyszych środków bydź skłonnym; przynaymniey oświadcza iedno pismo publiczne, za upoważnieniem w Madrycie wydane, że przyymuią nowe prawidła dla nadania osadom więcey wolności i dozwolenia im rozwinięcia sił swoich pod opieką Hiszpańską. Może też także i Floryda Zjednoczonym Stanom Ameryki północney za wynadgrodzenie pieniężne odstąpiona zostanie.

Hiszpaniia.

W Korunnie i w Asturyi miano kilkunastu Officerów uwięzić; mowią i tam o wyśledzeniu takiego samego spisku, za iaki roku 1815go Jenerał Porlier życie postradał.

Według naynowszych wiadomości Madryckich, nie chybiły skutku swoiego (*wspomniane w numerze 73cim gazety naszey*) środki przeciwko rozboynikom i włoczęgom przedsięwzięte, i iuż panuie większe bezpieczeństwo w naybliższych okolicach Madrytu. Smiałość tych zbóyców posuwała się do tego stopnia, że ostatnich dnia Marca, na gościncu do Aranjuez idącym, trzy mile od Madrytu, powós z podróżnymi napadli i zrabowali.

Wielka Brytaniia.

List z Londynu dnia 15. Kwietnia pisany, zawiera co następuie: „Jakożkolwiek się dokonanie środków przez teraźnieyszych Ministrów ku ograniczeniu osobistey wolności wszystkich Obywateli Angielskich dopiętych, łatwem zdawało, przecież przy rozwiązaniu Parlamentu, które według Konstytucyi na następuiącem posiedzeniu ma nastąpić, położenie ich tru-

dnem się stać może. Nie podobna opisać, iak u nas świeże środki poskramiaiące, bez względu na stronnictwa, przeraziły wszystko, co sobą włada i czuie. Prawie tylko ludzi wiekiem obarczonych albo chorowitych, tudzież nieczynnych bogaczy, słychać krzyczących o większą ieszcze władzę Ministrów, ponieważ się sami do słabości swoiey nader poczuwaią. Publiczność atoli liczy ich do klassy chorych od lekarzy odstąpionych, poczytuiąc ich za cierpiących gorączkę. Godne zastanowienia zgromadzenie Szlachty i Obywateli znakomitszych (Gentry) w Norfolku, dało ton. Dotychczas nie poważył się żaden Ministeryalista zwołać tam zgromadzenie przeciwne. Mowca Izby niższey złożył swój urząd wcale niespodzianie i wbrew życzeniu, co się z okólnika Izby skarbowey do przyiacioł Ministrów okazuie. Także i Lord Kanclerz myśli urząd swój złożyć. Ktokolwiek rościł sobie prawo do charakteru prawego, usuwa się teraz. Czyli więc polityka Lorda Castlereagha, który naybardziey postrachem chce imponować, górę otrzyma, czas to pokazać musi. Obieranie nowego Parlamentu iest iuż bardzo bliskie. Charakter iego rozstrzygnie, czyli się w Anglii bezwarunkowe i trwożliwe posłuszeństwo utrzymać, albo też maxymy Whigowskie, to iest maxymy odpowiedzialności Magnatów i utrata prerogatyw Królewskich, na których się rewolucya z roku 1688go wspierała, przewagę wziąć maią. Dla wielkiey powagi, iaką sobie Mowca teraźnieyszey Izby niższey zjednał, i dla niepodobieństwa dostania drugiego takiego męża z podobnym wpływem i z taką przychylnością dla Ministrów, będzie się naturalnie wszystko łożyć na to, aby go do dalszego urzędowania skłonić. P. Brogge Bathurst, którego wieść za następcę iego przeznacza, uwodzi się za nadto stronnictwem, aby się miał przy powadzę Mowcy Abbotta utrzymać; zaś przeciw Mowcy, obranemu ze strony oppozycyyney, naturalnie, wszystkoby w ruch wprawionem zostało."

Według naynowszych wiadomości Londyńskich z dnia 19. Kwietnia, był Lord Castlereagh znowu paroxyzmem podagry tak mocno tknięty, że wątpiono, czyli dnia 26. Kwietnia będzie mógł znaydować się w Parlamencie. Mowca był w lepszym stanie zdrowia; tymczasem rozsiewano iednakże rozmaite pogłoski o następcy iego. Niektórzy twierdzą, że Lord Grenville chce się poiednać z Ministerium, i że iako warunek proponował, aby synowiec iego, P. Wynn, sławny prawnik, Mowcą mianowanym został.

Od kilku dni iest głównym przedmiotem rospraw gazet Angielskich okolnik, który Lord Sidmouth do Lordów-Poruczników w Hrabstwach wydał, zalecaiąc im, aby rozsiewaczów pism buntowniczych i bluźnierczych aresztować kazali. Ponieważ ten okólnik niedawno udzielony był Sędziom, którzy posiedzenia swoie w Hrabstwie Montmouth odprawiaią, przeto podpisali wszyscy podanie, pytaiąc się, na iakich uchwałach parlamentowych takowe postępowanie zasadać się może, a Prezes wziął na siebie przełożenie zapytania tego u Lorda Sidmoutha. Ministeryalna gazeta Kuryer czyni tę uwagę: iż to zapytanie tylko niewiadomość Władz pomienionego Hrabstwa dowodzi; na co gazeta oppozycyyna Morning-Chronicle odpowiada: że Kuryer, zamiast obwiniania ich o niewiadomość, lepieyby był zrobił, gdyby rzeczone Władde wskazaniem ustaw, o których się dowiedzieć pragną, był oświecił.

Rapport urzędowy Izbie niższey złożony, podaie następuiący prawdziwy stan siły zbroyney: Jazdy, 1386 Officerów, 1698 sierżantów, 317 trębaczy, 339 furyerów, 20,477 żołnierzy, i 17,417 koni. Gwardyi pieszey, 348 Officerów, 382 sierżantów, 16 tamborów, 6182 żołnierzy. Piechoty, 7283 Officerów, 7534 sierżantów; 3374 tamborów, 116,820 żołnierzy. Ogółem 9,017 Officerów, 9,614 sierżantów, 3,832 tamborów i trębaczy, 339 furyerów, 143,469 żołnierzy, 17,417 koni.

Gazeta Londyńska Star iest tego zdania, że gdyby się Admirał Cockburn z eskadrą na morze puścił, tedyby nie do Barbaryi, ale raczey do Chin popłynął, aby Rząd tameczny za nieprzyzwoite obeyście się z Posłem Angielskim do odpowiedzi pociągnąć, i przymusić go do ostąpienia dwóch portów.

Taż sama gazeta twierdzi, że jeneralny Gubernator Wschodnich-Indyi Angielskich Związek Państw Maraattańskich zniszczyć postanowił, gdyż nayznakomitszych Xiążąt tamecznych do tego skłonić usiłuie, aby żołnierzy Angielskich na straż bezpieczeństwa do stolic swoich przyięli i płacili, lub aby się za sprzymierzeńców (czyli hołdowników) Kompanii Wschodnio-Indyyskiey ogłosili. Dla dopięcia tego zamiaru maią cztery oddziały woyska Angielskiego w pole wyruszyć.

Rozporządzenie Baroneta Jakóba Woodforta, Wice-Admirała, Gubernatora i naczelnego Dowodzcy na wyspie Trinidad, oświadcza, że każdy mieszkaniec tey osady o dostarczanie broni, ammunicyi, rynsztunków albo pieniędzy dla Hiszpańskich Prowincyi stałego

ładu lub dla południowey Ameryki, przekonany, z osady wygnanym, a maiątek iego na rzecz Jego Królewskiey Mości, lub Potomków i Następców Jego zabranym, każdy zaś, któremu tylko na czas w osadzie bawić się wolno, gdyby się podobney zbrodni dopuścił, uwięzionym, z maiątku ogołoconym a potem deportowanym bydź ma.

Szwecya.

Niektóre gazety Niemieckie umieściły z powodu spisku w Szwecyi przeciwko Rządowi, następuiący artykuł:

„Że iest w Szwecyi strona niekontenta z teraźnieyszey Dynastyi, potwierdza się; a sposób, iakim tey rzeczy dochodzą, wnieść każe, że iest dosyć wielkiey wagi. Przedsięwzięte środki dowodzą, iż Rząd Szwedzki oddawna iuż niespokoynem okiem spoglądał na nieprzychylne mu umysły. Że zaś od niedawnego czasu okazuie surowość względem cudzoziemców, zdaie się, iż lęka się także iakiego nieprzyiacielskiego wpływu obcego. Nie uchodzą baczności iego i artykuły w obcych gazetach umieszczane względem Rządu Szwedzkiego, bo zaraz na nie bywaią odpowiedzi. Wszystkie te okoliczności wskazuią, iż Rząd nie zupełnie iest bezpieczny, i że w myśli swoiey przypuszcza, iż może zayśdź odmiana w teraźnieyszym porządku rzeczy w Szwecyi. Znaiący iey stosunki nie zadziwi się, iż Naród niekontent iest z teraźnieyszego stanu swoiego, bo zbiegły się okoliczności sprawuiące trwogę o przyszłość. Wiadomo, że, wyiąwszy niektóre dosyć żyzne okolice, zaledwie wyżywić może małą ludność swoią. Kray ten pozbawiony iest nie tylko płodów zbytkowych, ale nawet musi zakupywać u Obcych rzeczy pierwszey potrzeby, to iest, sól i chleb. Dawniey Finlandya dostarczała mu, przynaymniey w latach urodzaynych, zbywaiącego iey od potrzeby zboża; lecz nie ma teraz tey Prowincyi, a przez nabytek Norwegii nie iest wynagrodzonym, bo to Królestwo iest nayuboższe w całey Europie. Stosunki iego handlowe ustały z Daniią, do którey niedawno należało; ustał i kredyt, który kupcy Norwegscy mieli w miastach Duńskich. Tak więc Norwegiia pod Rządem Szwedzkim ogołocona z pieniędzy, widzi się głodem zagrożoną. Winszowano Szwecyi połączenia się z Norwegiią, bo przez to składa odosobniony Kray, a zatem wolny od wszelkiego obcego wpływu. Ale nie pamyślano, iż gdyby Rossya z Prusami umówiły się zamknąć swoie porty dla Szwedzkich okrętów, mogłyby ogłodzić Szwecyę, a tak przepisywać iey prawa, nie posławszy ani iednego żołnierza. Zmnieyszony handel po krótkiey epoce świetności iego, powiększenie podatków przez dług publiczny, który po odstąpieniu Finlandyi spada na ludność przeszło czwartą częścią zmnieyszoną, są nowemi powodami nieukontentowania. Lecz żadna z tych okoliczności nie może bydź Królewicowi Następcy przypisaną, bo zapobiedz im nigdy w iego mocy nie było.“

Rossya.

Gazeta Berlińska zawiera następuiący artykuł:

Marynarka Państwa Rossyyskiego wzmaga się nadzwyczaynie. Okręty buduią się i urządzaią na wzór Angielskich. Z warsztatów Petersburgskich i Kronsztadzkich spuszczono od dwóch lat kilkanaście okrętów woiennych, które, co do budowy swoiey, obok naylepszych okrętów Angielskich i Północno-Amerykańskich umieszczonemi bydź zasługuią. Także i w innym względzie urządzaią marynarkę Rossyyską na sposób Angielskiey, to iest, że prawie wcale żadnych cudzoziemskich Officerów do niey iuż więcey nie przyymuią. Przedziwnie urządzona Akademiia kadetów morskich w Petersburgu, może flotę zdatnymi i zręcznymi Officerami opatrywać.

W Archangelu buduią teraz okręty woienne z żywością. Drzewo do tego spławiaią rzekami z głębi Kraiu, ammunicya zaś, artylerya etc. przychodzi z Kronstadtu. W Archangelu zbudowano iuż dwa okręty liniiowe, z których ieden o 120 działach, i 6 fregat, a kilkanaście większych i mnieyszych okrętów iest ieszcze na warsztacie, które po części tego lata skończonemi bydź maią. Dwa okręty liniiowe i cztery fregaty wyszły iuż pod żagle. — Nie mniey czynnemi są warsztaty okrętowe na przeciwległym końcu Państwa Rossyyskiego, w Ochocku; luboć tam oprócz okrętow kupieckich tylko pomnieysze statki buduią, ponieważ drzewo nie iest tam naylepsze, a płaca robotników za wysoka. Te pomnieysze okręty wystarczaią iednakże na zasłonienie handlu do wysp Aleuteyskich i do północno zachodnich brzegow Ameryki. — Cała marynarka Rossyyska liczyła w roku 1813stym 289 żagli z 4348 działami.

Jutro, iako w dzień świąteczny, nie wyydzie gazeta, lecz dopiero w Sobotę wydaną zostanie.